

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
імені адмірала Макарова
Навчально-науковий гуманітарний інститут
Кафедра соціально-гуманітарних дисциплін

Код РПНД О71860

ЗАТВЕРДЖЕНО
Проректор з науково-педагогічної
роботи

Слободян С. О.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Program of the Discipline

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Theory and History of Social Communications

рівень вищої освіти	<u>перший (бакалаврський)</u>
тип дисципліни	<u>обов'язкова</u>
мова викладання	<u>українська</u>

Миколаїв – 2021 р.

Робоча програма навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» є однією із складових комплексної підготовки фахівців галузі знань 06 Журналістика спеціальності 061 Журналістика освітня програма Реклама і зв'язки з громадськістю.

«28» серпня 2021 року. 23 с.

Розробник: *Гузенко С. В.*, кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін.

Проект робочої програми навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» узгоджено з гарантом освітньої програми (гарантами освітніх програм)*

Гарант освітньої програми «Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)»

Доктор філологічних наук,
професор

 Філатова О. С.

Проект робочої програми навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» розглянуто на засіданні кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Протокол № 5 від «24» січня 2022 р.

Завідувач кафедри

 Філатова О. С.

Проект робочої програми навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» розглянуто Науково-методичною комісією Навчально-наукового гуманітарного інституту

Протокол № 6 від «14» лютого 2022 р.

Голова

 Бобіна О. В.

Проект робочої програми навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» погоджено з навчальним відділом

Начальник відділу

 Лабарткава А. В.

Робоча програма навчальної дисципліни «ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ» затверджено Навчально-методичною радою НУК

Протокол № 7 від «27» лютого 2022 р.

Голова НМР НУК

 Трушляков Є. І.

© НУК, 2021

ЗМІСТ

Вступ	4
1. Опис навчальної дисципліни.....	5
2. Мета вивчення навчальної дисципліни.....	6
3. Передумови для вивчення дисципліни	6
4. Очікувані результати навчання.....	6
5. Програма навчальної дисципліни	7
6. Методи навчання, засоби діагностики результатів навчання та методи їх демонстрування.....	10
7. Форми поточного та підсумкового контролю.....	11
8. Критерії оцінювання результатів навчання	13
9. Рекомендовані джерела інформації	14

ВСТУП

Анотація

Курс комплексно представляє еволюцію соціальних комунікацій, зокрема, історію розвитку теоретичного і практичного рівнів питання, окреслює концепції провідних вітчизняних і зарубіжних науковців у галузі соціальних комунікацій і наукових досліджень явища.

Мета курсу – вивчення та інтерпретація соціальної інформації в усіх її модифікаціях та інваріантах як соціокультурного феномену, реалізованого з допомогою (через посередництво) засобів масової комунікації, формування у студентів системи знань про розвиток темпорально-локалізованих комунікаційних процесів в історії індустріального та постіндустріального суспільства.

Курс присвячено вивченню теоретичних засад комунікаційних процесів у соціумі, історії їх становлення та розвитку від прадавніх часів до сьогодення, генези соціокомунікативних знань у світовій філософській та науковій думці. У межах дисципліни роз'яснюється як соціальні комунікації пов'язані з журналістикою та низкою інших гуманітарних, технічних та природничих наук: соціологією, філософією, політологією, історією, мовознавством, біологією, інформатикою тощо..

Ключові слова: соціальні комунікації, масова комунікація.

Abstract

The course comprehensively presents the evolution of social communications, in particular, the history of the development of the theoretical and practical levels of the issue, outlines the concepts of leading domestic and foreign scientists in the field of social communications and scientific research of the phenomenon.

The purpose of the course is the study and interpretation of social information in all its modifications and invariants as a sociocultural phenomenon realized with the help (through the mediation) of mass communication tools, the formation in students of a system of knowledge about the development of temporally localized communication processes in the history of industrial and post-industrial society.

The course is devoted to the study of the theoretical foundations of communication processes in society, the history of their formation and development from ancient times to the present, the genesis of socio-communicative knowledge in world philosophical and scientific thought. Within the discipline, it is explained how social communications are related to journalism and a number of other humanitarian, technical and natural sciences: sociology, philosophy, political science, history, linguistics, biology, computer science, etc.

Keywords: social communications, mass communication. **Key words:** advertising, internet, website, means of promotion

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність (освітня програма), освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни			
		денна форма навчання		заочна форма навчання	
Кількість кредитів – 6		Вибіркова			
Модулів – 2		Рік підготовки:			
Змістових модулів – 4		3-й		3-й	
Електронний адрес РПНД на сайті Університету		Семестр			
		5-й		5-й	
Лекцій					
15		15	4	4	
Практичні					
Загальна кількість годин – 180		30	30	6	10
		Самостійна робота			
		45	45	80	74
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3; самостійної роботи студента – 7.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Вид контролю: залік, екзамен			
		Форма контролю: комбінована			

2. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна *«ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ»* має на меті вивчення та інтерпретацію соціальної інформації в усіх її модифікаціях та інваріантах як соціокультурного феномену, реалізованого з допомогою (через посередництво) засобів масової комунікації, формування у студентів системи знань про розвиток темпорально-локалізованих комунікаційних процесів в історії індустріального та постіндустріального суспільства.

Курс присвячений вивченню теоретичних засад комунікаційних процесів у соціумі, історії їх становлення та розвитку від прадавніх часів до сьогодення, генези соціокомунікативних знань у світовій філософській та науковій думці. У межах дисципліни роз'яснюється як соціальні комунікації пов'язані з журналістикою та низкою інших гуманітарних, технічних та природничих наук: соціологією, філософією, політологією, історією, мовознавством, біологією, інформатикою тощо. Під час опанування дисципліни студентам пропонується критично поглянути на соціальні комунікації як засіб формування громадської думки, їх функціонування в площині політики та бізнесу, в умовах тоталітаризму та демократії, проаналізувати нові медіа в системі соціальних комунікацій та їх вплив на трансформацію суспільств тощо. Дисципліна *«ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ»* покликана ознайомити майбутніх фахівців з основними теоретико-методологічними та практичними засадами теорії та історії соціальних комунікацій, з найважливішими актуальними проблемами цієї складної сфери в українському та світовому контексті та перспективами її розвитку.

Метою вивчення навчальної дисципліни *«ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ»* є формування у студентів відповідно до освітньої програми таких компетентностей:

- ЗК02. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
- ЗК04. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел
- ЗК05. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій
- ЗК08. Здатність навчатися і оволодівати сучасними знаннями
- ЗК12. Здатність спілкуватися іноземною мовою
- ФК01. Здатність застосовувати знання зі сфери соціальних комунікацій у своїй професійній діяльності

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами для вивчення дисципліни є: навчальні курси «Теорія та історія журналістики», «Історія соціокультурної комунікації: література і публіцистика».

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті опанування курсу студенти мають знати та вміти:

ПР02. Застосовувати знання зі сфери предметної спеціалізації для створення інформаційного продукту чи для проведення інформаційної акції

ПР04. Виконувати пошук, оброблення та аналіз інформації з різних джерел

ПР05. Використовувати сучасні інформаційні й комунікаційні технології та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних завдань

ПР08. Виокремлювати у виробничих ситуаціях факти, події, відомості, процеси, про які бракує знань, і розкривати способи та джерела здобування тих знань

ПР12. Вільно спілкуватися з професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію, іноземною мовою

ПР13. Передбачати реакцію аудиторії на інформаційний продукт чи на інформаційні акції, зважаючи на положення й методи соціальнокомунікаційних наук

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МОДУЛЬ 1

Змістовий модуль 1. Соціальні комунікації як об'єкт дослідження

Тема 1. Вступ до курсу «Теорія та історія соціальних комунікацій»

Література: [1, с. 30-67]; [5, с. 80-90].

Тема 2. Розвиток соціальних комунікацій від прадавніх часів до сьогодення

Дописемний етап доіндустріального періоду. Писемний етап доіндустріального періоду. Друкарський етап індустріального періоду. Аудіовізуальний етап індустріального періоду. Новітній період розвитку масового спілкування

Література: [1, с. 70-99]; [13, с. 90-130].

Тема 3. Природа соціальних комунікацій. Форми і формати.

Характер масової комунікації. Система масової комунікації. Структура масової комунікації.

Література: [5, с. 145-210]; [13, с. 110-170].

Змістовий модуль 2. Елементи соціокомунікативних процесів

Тема 4. Види соціальних комунікацій

Масмедійні комунікації. Рекламна комунікація. PR-комунікації. Пропагандистська комунікація. Агітаційна комунікація

Література: [1, с. 160-220]; [5, с. 34-178].

Тема 5. Фактори масової комунікації

Інструментально-технологічні фактори масової комунікації. Ситуаційні фактори масової комунікації. Визначення і модель масової комунікації

Література: [5, с. 170-240]; [13, с. 84-150].

Тема 6. Характеристика елементів соціокомунікативних процесів

Комуніканти. Комунікативні бар'єри і шуми. Канали комунікації.

Література: [5, с. 180-220]; [13, с. 100-145].

Тема 7. Маси як об'єкт вивчення

Поняття про маси. Визначення мас. Види мас. Стихійні і штучні маси. Ознаки маси. Фази існування маси. Масифікація. Механізм масифікації. Причини масифікації особистості. Роль ЗМК в масифікації людини. Натовп і публіка. Типи натовпу. Ознаки зібраної і незібраної публіки. Масова аудиторія. Настрої, думки, свідомість і поведінка мас. Масові настрої. Суспільна думка. Масова свідомість. Масова поведінка.

Література: [5, с. 20-80]; [21, с. 80-90].

МОДУЛЬ 2

Змістовий модуль 3.

Тема 8. Соціологічні моделі комунікації.

Двоступінчаста модель комунікації. Спіраль мовчання. Дифузна теорія. Модель воротаря. Структура новин. Метафори. Теорія стереотипів. Теорія когнітивного дисонансу
Література: [9, с. 10-56]; [10, с. 10-70].

Тема 9. Моделі психотерапевтичної комунікації

Нейролінгвістичне програмування. Психоаналіз. Модель Фрейда. Модель Юнга. Модель Лакана.

Література: [9, с. 67-88]; [10, с. 80-90].

Тема 10. Семіотичні моделі комунікації

Модель Романа Jakobson. Модель Юрія Лотмана. Модель Умберто Еко.

Література: [9, с. 150-180]; [10, с. 110-150].

Змістовий модуль 4.

Тема 11. Моделі міфологічної комунікації

Модель Клода Леві-Строса. Модель Ролана Барта. Модель Карла Густава Юнга. Модель Броніслава Малиновського

Література: [9, с. 56-120]; [10, с. 67-99].

Тема 12. Прикладні соціокомунікативні теорії та їх характеристика

Теорія «управління враженням» (Ервін Гоффман та Кенет Берк). Мотиваційна теорія (Абрагам Маслоу). Теорія дзеркального «Я» (Чарльз Кулі). Теорія розвитку пізнання (Жан Піаже). Теорія морального розвитку (Лоренц Колберг). Теорія динамічних смислових систем індивідуальної свідомості (Олександр Асмолов).

Література: [9, с. 120-180]; [10, с. 100-156].

Тема 13. Формування теорій масових і соціальних комунікації та інформації в XX-XXI століттях.

Комунікативістика. Структурний функціоналізм. Деконструкціоналізм. Соціономіка. Концепція вільного потоку інформації. Бірмінгемська школа. Методологічний колективізм. Культурологічна теорія комунікації. Теорії нон комунікації. Теорія «інформаційного суспільства». Теорія комунікативної компетентності. Теорія мінімального пізнання.

Література: [9, с. 120-160]; [10, с. 95-139].

Тема 14. Методи дослідження соціальних комунікацій

Соціологічні та лінгвістичні методи. Контент-аналіз. Квантитативні, статистичні методи. Соціолінгвальна та соціокультурна експертиза тексту. Приклади практичного застосування методів досліджень соціальних комунікацій.

Література: [10, с. 140-167]; [18, с. 80-90].

Тематичний план навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма навчання				заочна форма навчання			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		л	с	с.р.		л	с	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1								
Змістовий модуль 1. Соціальні комунікації як об'єкт дослідження								
Тема 1. Вступ до курсу «Теорія та історія соціальних комунікацій»	15	2	4	9	15	2	–	13
Тема 2. Розвиток соціальних комунікацій від прадавніх часів до сьогодення	15	2	4	9	15	–	–	15
Тема 3. Природа соціальних комунікацій. Форми і формати.	15	2	4	9	15	–	2	13
<i>Разом за змістовим модулем 1</i>	45	6	12	27	45	2	2	40
Змістовий модуль 2. Елементи соціокомунікативних процесів								
Тема 4. Види соціальних комунікацій	11	2	4	5	11	–	–	11
Тема 5. Фактори масової комунікації	11	2	4	5	11	–	4	7
Тема 6. Характеристика елементів соціокомунікативних процесів	11	2	4	5	11	2	–	9
Тема 7. Маси як об'єкт вивчення	12	3	6	3	12	–	–	12
<i>Разом за змістовим модулем 2</i>	45	9	18	18	45	2	2	40
<i>Разом за модулем 1</i>	90	15	30	45	90	4	6	80
Модуль 2								
Змістовий модуль 3. Соціопсихологічні і семіотичні моделі комунікації								
Тема 8. Соціологічні моделі комунікації	15	2	4	9	15	2	–	13
Тема 9. Моделі психотерапевтичної комунікації	15	2	6	7	15	–	–	15
Тема 10. Семіотичні моделі комунікації	15	2	4	9	15	–	4	11
<i>Разом за змістовим модулем 3</i>	45	6	14	25	45	2	4	39
Змістовий модуль 4. Прикладні моделі комунікації								
Тема 11. Моделі міфологічної комунікації	11	2	4	3	11	4	–	7
Тема 12. Прикладні соціокомунікативні теорії та їх характеристика	11	2	4	7	11	–	2	9
Тема 13. Формування теорій масових і соціальних комунікації та інформації в XX-XXI століттях	11	2	4	5	11	–	–	11
Тема 14. Методи дослідження соціальних комунікацій	12	3	4	5	12	–	4	8
<i>Разом за змістовим модулем 4</i>	45	9	16	20	45	4	6	35
<i>Разом за модулем 2</i>	90	15	30	45	90	4	10	74
РАЗОМ ЗА КУРСОМ	180	30	60	90	180	10	16	154

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1.	Вступ до курсу «Теорія та історія соціальних комунікацій»	4	—
2.	Розвиток соціальних комунікації від прадавніх часів до сьогодення	4	—
3.	Природа соціальних комунікації Форми і формати.	4	2
4.	Види соціальних комунікацій	4	—
5.	Фактори масової комунікації	4	4
6.	Характеристика елементів соціокомунікативних процесів	4	—
7.	Маси як об'єкт вивчення	6	—
8.	Соціологічні моделі комунікації	4	—
9.	Моделі психотерапевтичної комунікації	6	—
10.	Семіотичні моделі комунікації	4	4
11.	Моделі міфологічної комунікації	4	—
12.	Прикладні соціокомунікативні теорії та їх характеристика	4	2
13.	Формування теорій масових і соціальних комунікації та інформації в XX-XXI століттях	4	—
14.	Методи дослідження соціальних комунікацій	4	4
Разом		60	16

Самостійна робота

Розподіл годин самостійної роботи для студентів денної форми навчання:

- підготовка до практичних занять – **2-4 год./1 заняття**;
- виконання практичних завдань протягом семестру – **2-4 год./1 заняття**;
- написання есе, власних текстів, аналітичний огляд – **мінімум 5 годин на 1 роботу**;
- підготовка до контрольних заходів – **5 год. на 1 захід**.

Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Підготовка до практичних занять	30	30
2	Виконання практичних завдань	30	30
3	Написання есе, власних текстів, аналітичний огляд	40	40
4	Підготовка до контрольної роботи	5	40
Разом		105	162

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ, ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ТА МЕТОДИ ЇХ ДЕМОНСТРУВАННЯ

Методи навчання:

- пояснювально-ілюстративний метод;
- проблемного викладу;

- частково-пошуковий.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання виступають:

- усні відповіді;
- практичні завдання;
- контрольна робота;
- залік.

7. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Досягнення студента оцінюються за 100-бальною системою Університету.

Підсумкова оцінка навчального курсу включає в себе оцінки з поточного контролю і оцінки заключної залікової письмової роботи. У кожного компонента своя частка в загальній системі оцінок. Під компонентом проміжних оцінок розуміються поточні оцінки протягом семестру (активність, участь в дискусіях; виконання завдань та інше).

Поточний контроль проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Зарахування кредитів навчального курсу можливо тільки після досягнення результатів, запланованих РПНД, що виражається в одній з позитивних оцінок, передбачених чинним законодавством.

Форми контролю результатів навчальної діяльності студентів та їх оцінювання

Відповіді на практичних заняттях	Критерії оцінювання
2	Відповідь правильна, повна, логічна, містить аналіз, систематизацію, узагальнення, використані міждисциплінарні зв'язки, містить аргументовані висновки
1	Відповідь частково правильна, містить неточності, недостатньо обґрунтована
0	Студент не дає відповіді
<i>Максимальна оцінка студента за даний компонент програми 30 (15 тем по 2 бали).</i>	

Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	Критерії оцінювання
4	Завдання виконано правильно, повно, логічно, текст містить аналіз, систематизацію, узагальнення, використано міждисциплінарні зв'язки, представлено аргументовані висновки
3	Завдання виконано в цілому правильно, достатньо повно, логічно; допущено несуттєві помилки та неточності у викладенні матеріалу

2	Завдання виконано частково правильно, є неточності, недостатньо обґрунтована думка
1	Завдання має суттєві помилки, аргументи не сформульовано, неправильно використано терміни.
0	Студент не виконав завдання
<i>Максимальна оцінка студента за даний компонент програми 60 (15 тем по 4 бали).</i>	

Залікова контрольна робота	Критерії оцінювання
9-10	Відповідь правильна, повна, логічна, містить аналіз, систематизацію, узагальнення, використані міждисциплінарні зв'язки, містить аргументовані висновки
7-8	Відповідь в цілому правильна, достатньо повна, логічна; допущені несуттєві помилки та неточності у викладенні матеріалу
5-6	Відповідь частково правильна, містить неточності, недостатньо обґрунтована
3-4	Відповідь має суттєві помилки, аргументи несформульовані, використовуються невірна термінологія.
1-2	Відповідь містить значну кількість суттєвих помилок, не обґрунтована
0	Студент не дає відповіді
<i>Максимальна оцінка студента за цей компонент програми 10 балів</i>	

Контрольна робота (письмово)	Критерії оцінювання
30-42	Відповідь правильна, повна, логічна, містить аналіз, систематизацію, узагальнення, використані міждисциплінарні зв'язки, містить аргументовані висновки
20-29	Відповідь в цілому правильна, достатньо повна, логічна; допущені несуттєві помилки та неточності у викладенні матеріалу
10-19	Відповідь частково правильна, містить неточності, недостатньо обґрунтована
1-9	Відповідь має суттєві помилки, аргументи несформульовані, використовується неправильна термінологія.
0	Студент не дає відповіді
<i>Максимальна оцінка студента за цей компонент програми 42 бали</i>	

Залік	Критерії оцінювання
35-40	Відповідь правильна, повна, логічна, містить аналіз, систематизацію, узагальнення, використані міждисциплінарні зв'язки, містить аргументовані висновки
25-34	Відповідь в цілому правильна, достатньо повна, логічна; допущені несуттєві помилки та неточності у викладенні матеріалу
15-24	Відповідь частково правильна, містить неточності, недостатньо обґрунтована
5-14	Відповідь має суттєві помилки, аргументи несформульовані, використовується неправильна термінологія.
1-4	Відповідь містить значну кількість суттєвих помилок, не обґрунтована
0	Студент не дає відповіді
<i>Максимальна оцінка студента за цей компонент програми 40 балів</i>	

Форма контролю	Максимальна кількість балів	
	Денна форма	Заочна форма
Відповіді на практичних заняттях	15x2 бали = 30 балів	3x2 бали = 6 балів
Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	15x4 бали = 60 балів	3x4 бали = 12 балів
Залікова контрольна робота	10 балів	—
Контрольна робота (письмово)	—	42 бали
Залік	—	40 балів
Всього	100	100

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

(розраховується для кожного модуля окремо)

		Денне відділення		Заочне відділення	
		Вид роботи	Кількість балів	Вид роботи	Кількість балів
Модуль 1, 2					
ЗМ1	Т1	Відповіді на практичних заняттях	2		—
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2		
	Т2	Відповіді на практичних заняттях	3x2=6		—
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	3x2=6		
	Т3	Відповіді на практичних заняттях	3x2=6	Відповіді на практичних заняттях	2
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	3x2=6	Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2
ЗМ2	Т4	Відповіді на практичних заняттях	3x2=6		—
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	3x2=6		
	Т5	Відповіді на практичних заняттях	2	Відповіді на практичних заняттях	2
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2	Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2
	Т6	Відповіді на практичних заняттях	2x2=4		—
		Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2x2=4		
	Т7	Відповіді на практичних заняттях	2x2=4	Відповіді на практичних заняттях	2

	Денне відділення		Заочне відділення	
	Вид роботи	Кількість балів	Вид роботи	Кількість балів
	Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2х2=4	Виконання практичних завдань, есе, власних текстів, аналітичний огляд	2
Контрольна робота (письмово)		–		48
Підсумковий контроль (Екзамен)		40		40
Сума		100		100

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Зражевська Н. Теорія медій та суспільства. Навч. пос., К., 2021. 192 с.
2. Квіт С. Масові комунікації. 2-е вид. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2018. 352 с.
3. Холод О.М. Соціальні комунікації: тенденції розвитку : навч. посіб. Київ: Видавництво «Білий Тигр», 2018. 370 с. 4.
4. Холод О.М. Теорія та історія соціальних комунікацій: курс лекцій. ІваноФранківськ: ПНУ ім. В. Стефаника, 2020. 230 с.

Допоміжна література

1. Арабаджієв Д. Ю., Сергієнко Т. І, Маніпулювання свідомістю суспільства в умовах інформаційної та гібридної війни в Україні, *Гілея (науковий вісник)*, 2019, Випуск 146 (№7), с.12-16.
2. Бондаренко І. С. Теорія масової комунікації. Комунікаційні технології: навч. посіб. Запоріжжя: ЗНУ, 2019. 136 с.
3. Брадов В. Контент мережі як чинник інформаційної агресії. *Образ*. 2020. Вип. 2 (34). С. 88-97. DOI: [https://doi.org/10.21272/Obraz.2020.2\(34\)-88-97](https://doi.org/10.21272/Obraz.2020.2(34)-88-97)
4. Валюшко І. О. Інформаційна безпека України: трансформація законодавства після російського вторгнення, *Історико-політичні студії*. Збірник наукових праць, 2017, № 2 (8), С. 30 - 43.
5. Вересоцький І.М. Вплив негативу у ЗМІ на поведінку особистості і суспільства. Національний авіаційний університет. Київ, 2020. 78 с. URL: <https://er.nau.edu.ua/handle/NAU/44993>
6. Гончарук С., Шурипа А. Нові медіа та традиційні ЗМІ у комунікативному полі. *Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts*. 2019. № 1. С. 59-66. DOI: 10.31866/2617-2674.2.1.2019.170872
7. Горбань, Ю., Інформаційна війна проти України та засоби її ведення, *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. 2015. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2015_1_21
8. Гриценко О. Маніпулятивні впливи в текстах медіа протягом виборчої кампанії. *Обрії друкарства*. 2020. №1. С. 52-61. URL: [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2020.1\(8\).190088](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2020.1(8).190088)

9. Гула І., Химич І. Проблема поширення патогенної інформації у суспільстві. *Збірник наукових праць*. 2019. Випуск 4. Том 2. Київ – Львів – Бережани – Гомель, 2019. С. 255-259. URL: [Zbirnyk-4-2.pdf](http://zbirnyk-4-2.pdf) (zzz.com.ua)
10. Дехтярьова Г. Питання формування медіаграмотності: подолання стереотипів. *Український інформаційний простір*. 2019. Число 4. С. 195-206. Режим доступу: <http://surl.li/refxy>
11. Калініченко Б. М. Явище інформаційної війни в українських засобах масової інформації. *Політикус* : наук. журнал. 2020. № 2. С. 88–94. URL: dspace.pdpu.edu.ua/jsui/handle/123456789/9457
12. Ковалевська А. Ідентифікація патогенних текстів: українські реалії. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія: Філологічні науки (мовознавство)*. 2020. № 14, 2020. С. 79-82. URL: <https://doi.org/10.24919/2663-6042.14.2020.223448>
13. Коляда Е. Евфемізми як засіб маніпуляції у політичному дискурсі 2017. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/akpif_2015_2_19
14. Комарчук О. О. Маніпулятивні технології засобів масової комунікації в умовах гібридної війни : дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02 / Олександр Олександрович Комарчук; наук. кер. Н. О. Ніколаєнко ; Миколаїв. нац. ун-т ім. В. О. Сухомлинського. Миколаїв, 2019. 226 с. URL: <http://surl.li/refxb>
15. Комарчук О.О. Інтернет як засіб деструктивного впливу на суспільство в рамках російсько-української гібридної війни, *Науковий вісник Східноєвропейського університету імені Лесі Українки, Серія: Міжнародні відносини*, 2017, випуск 6 (355), с. 54- 58.
16. Коритнік, Д. Ю., Баранова С. В. Медіадискурс як різнопланове явище сучасних медіа досліджень. *Нова філологія*. 2020. № 80. Т. І. С. 266-271. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/84965>
17. Косюк О. М. Нове поняття масової комунікації: теоретико-термінологічний аспект. *Virtus : scientific Journal*. 2019. № 32. С. 234-241. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/16010>
18. Кутуза Н. Теоретичне підґрунтя феноменів комунікації та впливу // *Наук. вісн. Херсон. держ. ун-ту*. 2020. Вип. 1. URL: tsj.journal.kspu.edu/index.php/tsj/article/view/538/519
19. Кушнерьова Т. В. Феномен вождизму: від досвіду минулих років до сьогодення. *Вісн. Харк. нац. ун-ту імені В.Н. Каразіна. Серія «Питання політології»*. 2018. № 33. С. 32-35. URL: <https://periodicals.karazin.ua/politology/article/view/11793>
20. Лакомська І. Заголовок мас-медіа у площині лінгвістичного аналізу. *Діалог: медіастудії* : зб. наук. праць. 2020. Вип. 26. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/handle/123456789/30916>
21. Лютий Т. Становлення великих груп: від натовпу та публіки до владно-видовищних масових рухів. *Наукові записки НаУКМА. Філософія та релігієзнавство*. 2018. Том 2. С. 3-16. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/5ea713ad-2553-4499-9e45-67124630ae42>
22. Максимчук О., Бондар С. Роль мас-медіа у формуванні політичних міфів. *Актуальні проблеми політики*. 2020. Вип. 65. С. 49-54. URL: <https://doi.org/10.32837/app.v0i65.305>
23. Ніколаєнко Н., Василевич Ю., Комарчук О. Маніпулятивний характер російських засобів масової комунікації в умовах російсько-української гібридної війни. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2020. № 1. С. 93-102. URL: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2020-01-93-104>

24. Новицький О. Концепти застосування праймінгу та тригеру ЗМІ в політичному житті. *Політична культура та ідеологія*. 2020. № 4. С. 69-73. URL: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2020.4.9>
25. Павлов Д. М. Принципи пропаганди, як умови ефективного здійснення. *Вісник Львівського університету*, 2018, випуск 16. С. 189-195.
26. Полторак В., Стадник А. Пропаганда та її місце в процесі ведення інформаційних війн. основні форми пропагандистського впливу. *Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках*. 2020. № 3(1). С. 126-138. URL: <https://doi.org/10.15421/342014>
27. Посмітна В. Комунікативні стратегії та тактики мас-медійного дискурсу в аспекті потенційної загрози деструктивного мовного впливу. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2019 № 39 том 3. С. 123-126. URL: vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v39/part_3/30.pdf
28. Почепцов Г. Інформаційна війна як інтелектуальна війна [online] URL: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/13303>
29. Почепцов Г.Г. Росія і Україна у співставленні їх комунікативнопропагандистських можливостей: [online] URL: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/33291>.
30. Присяжнюк П. Комунікативні моделі: генеза та сучасний стан. *Теорія та історія державного управління*. 2019. № 2. URL: <http://surl.li/regbf>
31. Фролова Ю. Основні ефекти масової комунікації: взаємодія контенту і аксіології, формування інформаційної культури. *Культура і мистецтво: сучасний вимір : матеріали II міжнар. наук. конф. молодих вчених, аспірантів та магістрів, 6–7 груд. 2018 р. М-во культ. України; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистец. Київ: НАКККіМ, 2018. С. 287-289. URL: <https://library.vn.ua/downloads/kultura-i-mistecztvo.pdf#page=287>*
32. Штельмашенко А. Спіраль мовчання як фактор впливу на громадську думку. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління*. 2018. №. 3. С. 119-122. URL: <http://surl.li/regce>
33. Calha J.M. Hybrid Warfare: NATO's new Strategic Challenge? Report to NATO Parliamentary Assembly, 2015, 7 April 11 p.
34. Hoffman F.G. The Real «Forever War» 2014, Vol. 58, Issue 2. p. 297-301.
35. The origins of the concept of a hybrid war. *Electronic journal «The Bell»* 28 Feb. 2015. URL: <http://www.thebellforum.com/showthread.php?t=130013>

Інформаційні ресурси в інтернет

1. Детектор медіа <https://detector.media/>
2. MediaLab <https://medialab.online/>
3. Mediasapiens <https://ms.detector.media/>

Розробник програми

_____ С. В. Гузенко

**Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
«Теорія та історія соціальних комунікацій»**

1. Внесено зміни до списку рекомендованих джерел інформації. Зокрема оновлено список основної та допоміжної літератури, списку інформаційних ресурсів в інтернет.

Зміни до робочої програми навчальної дисципліни «Теорія та історія соціальних комунікацій» розглянуто на засіданні кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Протокол №10 від 01.07.2022 р.

Завідувач кафедри

д-р філол. н., проф. Філатова О.С.

Зміни до робочої програми навчальної дисципліни «Теорія та історія соціальних комунікацій» узгоджено з гарантом освітньої програми

Гарант освітньої програми «Реклама та зв'язки з громадськістю»

д-р філол. н., проф. Філатова О.С.

**Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
«Теорія та історія соціальних комунікацій»**

1. Внесено зміни до п.6 «Методи навчання, засоби діагностики результатів навчання та їх методи демонстрування».

Зміни до робочої програми навчальної дисципліни «Теорія та історія соціальних комунікацій» розглянуто на засіданні кафедри журналістики, реклами та PR-технологій

Протокол №1 від 30.08.2023 р.

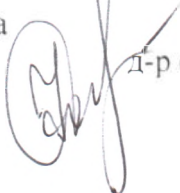
Завідувач кафедри

д-р філол. н., проф. Філатова О.С.

Зміни до робочої програми навчальної дисципліни «Теорія та історія соціальних комунікацій» узгоджено з гарантом освітньої програми

Гарант освітньої програми «Реклама та зв'язки з громадськістю»

д-р філол. н., проф. Філатова О.С.